

Краків, 3 листопада 2014 року.

Відкритий лист до лауреатів Нобелівської премії, голів держав Європейського Союзу, Сполучених Штатів, Канади, держав і людей цивілізованого світу в справі припинення російської агресії проти України

3-4 листопада 2014 року в Ягеллонському університеті в Кракові відбулася, організована Кафедрою Українознавства Факультету Міжнародних і Політичних Студій та Фондацією св. Володимира Хрестителя Київської Русі у Кракові конференція вчених з Польщі, України та Росії, присвячена історії та культурі України.

У виголошених рефератах та під час викликаного ними обміну думками, піднімалися питання приналежності до однієї цивілізації та її найважливіших цінностей трьох сусідніх народів – польського, українського і російського.

Саме ці універсальні цінності протягом століть становили спільну основу культури, яка, незважаючи на політику, сприяла взаємному пізнаванню, взаємозрозумінню, а завдяки цьому і зближенню.

Спричинена війною трагедія в Україні викликає почуття болю і спротиву та показує в особливо яскравий спосіб, як політика в черговий раз руйнуючи культуру веде до вбивання людей. Замість діалогу і порозуміння з Україною, Європою і цілим цивілізованим світом Росія розпочала війну проти України. Причиною і знаряддям тієї війни є неправда, якою московська влада послуговується на всіх площинах.

Тут на землі, яка дала світові Івана Павла II, прикликаємо його пересторогу з 1980 р., що “відкинення правди має місце тоді, коли звинувачується в напасницьких намірах тих, котрі чітко доказують, що їх єдиною турботою є захист і оборона від реальних загроз, які, на жаль, до тих пір ще існують в лоні якогось народу та у відносинах між народами”, як казав Іван Павло II в послання “Правда сила миру” у 1980 році з нагоди Всесвітнього дня Миру.

З аналізу подій і фактів однозначно виникає, що джерелом і рушійною причиною викликані владами Російської Федерації так званої “гібридної війни” є неправда, яку треба розуміти як кожну форму, що виражає “відсутність, відкинення, або презирство правди, тобто брехню у властивому значенні цього слова, неповну або спотворену інформацію, упереджену пропаганду, маніпуляцію засобами масової інформації тощо”. “Насильство, – пише святий Іван Павло II, – ґрунтоване своїм корінням у брехні і не може обійтися без брехні, намагаючись забезпечити собі належну повагу в очах світової громадської думки за допомогою пояснень зовсім незгідних з їх природою і зрештою, часто собі суперечних. А що ж сказати про практику стосовану відносно тих людей, котрі не сприймають таких самих думок і поглядів, та щоб легше їх було знищити, або змусити до мовчання, тоді дається їм назву «ворога», закидаючи їм ворожі наміри, а за допомогою хитрої і постійної пропаганди таврується їх як нападників?”

Та масована пропаганда неправди і укорінене у брехні насильство викликають почуття ненависті і виправдовують вбивання тих, котрих називають “ворогом”, натомість за допомогою “зручної і підступної пропаганди обзивається їх як нападників”, – як говорив Іван Павло II у своєму папському Послання “Правда сила миру” у 1980 році з нагоди Всесвітнього дня Миру.

Після розпочатої Росією війни проти України видно виразну різницю між євроазійсько-кремлівською а інтелектуальною, європейською і прийнятою у всьому цивілізованому світі концепцією правди. Для цивілізованого світу правдива дійсність (з грецької *a-lethes*) означає дійсність не закриту, не приховану. Натомість євроазійсько-кремлівське бачення “правди” – це дійсність закрита, замаскована, переодягнена, перемальована, фальшива: як напр. нічий “зелені чоловічки”, перемальовані з зелених на біло конвої допомоги, і, врешті-решт, неправдиві, сфальшовані референдуми і вибори під дулами автоматів у Криму, в луганській і донецьких самопроголошених так званих республіках з поставленими терористами владами, фінансованими і озброєваними Російською Федерацією.

Звертаємося тоді до Вас – лауреатів Нобелівської премії, а також до всіх оберігаючих мир лідерів Європи та світу, – як до загально шанованих моральних авторитетів, щоб ви підняли свій голос у справі припинення війни й зупинення подальшого кровопролиття та повернення миру в Україні.

Список осіб, котрі підписали відкритий лист знаходиться у організаторів конференції “Слобожанщина – Донбас – Крим – Херсон – Одеса в житті України до листопада 2014 року. Історія, мова, культура, релігія, економіка, політика”.